

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 249/2025-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zastúpeného Advokátska kancelária Prachová & Pobijak, s. r. o., Pribinova 20, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 31C/27/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 18. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 31C/27/2023 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Zároveň žiada primerané finančné zadost'učinenie 5 000 eur, ako aj náhradu trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ má v konaní vo veci samej procesné postavenie žalobcu; na okresnom súde sa 10. marca 2023 podanou žalobou proti žalovanej v 1. rade [REDAKOVANÉ] a proti žalovanej v 2. rade [REDAKOVANÉ] (ďalej spolu len „žalované“) domáha určenia relatívnej neplatnosti právneho úkonu, ktorým boli sťažovateľom označené nehnuteľnosti patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) prevedené na tretiu osobu.

3. K priebehu napadnutého konania sťažovateľ uviedol, že po podaní žaloby zaslal okresnému súdu svoje vyjadrenie z 9. októbra 2023 a 16. novembra 2023 mu bolo okresným súdom doručené vyjadrenie žalovaných, na ktoré reagoval replikou z 21. novembra 2023. V priebehu decembra 2023 na jeho repliku reagovali žalované a v máji 2024 sťažovateľ okresnému súdu doručil ešte jedno vyjadrenie. Okrem uvedeného sa podľa tvrdenia sťažovateľa v priebehu roka 2024 do podania ústavnej sťažnosti napadnuté konanie nikam neposunulo.

4. Sťažovateľ ďalej uviedol, že napadnuté konanie sa nevyznačuje neúmernou právnou a ani skutkovou zložitou, jeho predmet tvorí bežnú agendu rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Tiež poukázal na to, že sporové strany žiadnym spôsobom neprispeli k predĺženiu napadnutého konania, boli súčinné a aj sám sťažovateľ vyvinul opakovane aktivitu bez toho, aby bol na to okresným súdom vyzvaný.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ vo vzťahu k napadnutému konaniu namieta nečinnosť okresného súdu. Argumentuje tým, že od podania žaloby sa vo veci neuskutočnilo ani jedno pojednávanie (a žiadne ani nebolo nariadené). Poukázal aj na to, že z dôvodu prebiehajúceho napadnutého konania došlo zároveň k prerušeniu iného konania vedeného okresným súdom (pod sp. zn. 32C/29/2023) týkajúceho sa vyporiadania BSM. Priebeh napadnutého konania považuje za porušujúci princíp právnej istoty, hospodárnosti a rýchlosti konania. Namieta postup okresného súdu ako neefektívny.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

7. Ústavný súd v prípade ústavných sťažností namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy takéto ústavné sťažnosti odmieta ako zjavne neopodstatnené, ak celková dĺžka konania pred súdom nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prietahov, resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti v čase jej podania nepreukázali takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom zakladajúcim záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci (súdu), ktorá je vždy posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. I. ÚS 156/2019).

8. Pokiaľ ide o doterajší priebeh napadnutého konania, ústavný súd poukazuje jednak na tvrdenia uvedené samotným sťažovateľom, z ktorých vyplýva, že od podania žaloby (10. marca 2023) do konca roku 2023 okresný súd preposielal vyjadrenia sporových strán, teda nebol vo veci nečinný. Zároveň dopytom na Informačnom centre okresného súdu zistil, že počas doterajšieho priebehu napadnutého konania dochádzalo k vykonávaniu procesných úkonov zo strany okresného súdu smerujúcich primárne k zabezpečeniu podkladov (listín) potrebných k prejednaniu sporu

a k rozhodnutiu vo veci. Napriek tomu, že síce v období od podania ústavnej sťažnosti až do súčasnosti okresný súd stále neurčil termín pojednávania, vykonával iné procesné úkony a komunikoval s procesnými stranami. Naposledy v mesiaci apríl 2025 okresný súd vyzval právneho zástupcu žalovaných a v mesiaci máj 2025 upovedomil právneho zástupcu sťažovateľa, že sa čaká na doplnenie vyžiadaných listín. Po doplnení týchto podkladov následne bude môcť určiť ďalší postup.

9. Ústavný súd zdôrazňuje, že síce na jednej strane rozumie sťažovateľovi, ktorého eminentným záujmom je mať čo najskôr ukončené súdne konanie, a tým aj nastolený stav jeho právnej istoty. Na druhej strane však poukazuje na to, že ak si konajúci súd vyžiada podklady potrebné na rozhodnutie vo veci (pričom počas tohto obdobia nedôjde k určeniu termínu pojednávania), tak táto činnosť súdu sa tiež sama osebe nemôže považovať automaticky za jeho neefektívny postup.

10. A ak sa aj v rámci postupu okresného súdu vyskytnú isté (ešte tolerovateľné) obdobia nie dostatočne efektívneho postupu či aj jeho nečinnosti, v súlade so svojou konštantnou judikatúrou ústavný súd uvádza, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 550/2020). Navyše, v predmetnej veci ústavný súd najmä s poukazom na trvanie napadnutého konania v dĺžke približne 2 rokov upriamuje pozornosť aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66). A napadnuté konanie podľa záveru ústavného súdu spĺňa túto akceptovateľnú lehotu, zohľadniac pritom aj jeho charakter.

11. Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť možno preto považovať tú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 256/2024).

12. S poukazom na uvedené preto ústavný súd nedospel k záveru, že by sa okresný súd dopustil porušenia sťažovateľom namietaných práv v takej intenzite, ktorú by bolo možné v danom okamihu označiť za ústavnoprávne relevantnú, resp. že by jeho postup bolo možné označiť za ústavnoprávne neakceptovateľný. Preto ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

13. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v jej petite.

14. Na záver ústavný súd pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby sa sťažovateľ domáhal

ochrany svojich práv za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným preťahom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu